

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del - bilag 636 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
N.1

26. februar 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 5. marts 1999 – dagsordenspunkt rådsmøde (miljøministre) den 11. marts 1999 – fremsendes vedlagt Miljø- og Energiministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

**Rådsmøde (miljø) den 11. marts 1999,
foreløbig oversigt, 2.udgave**

1. (s.1) Forslag til Rådets direktiv om udrangerede køretøjer.
KOM (97) 358
- fælles holdning
2. (s.6) Forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets fremtidige vandpolitiske foranstaltninger.
KOM (98) 76
- fælles holdning
3. (s.12) Fællesskabets klimastrategi
- rådskonklusioner
4. (s.14) Forslag til Rådets forordning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision.
KOM (98) 622
- orienterende debat
5. (s.17) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 88/609/EØF om begrænsninger i emissioner af visse forurenende stoffer fra stor fyringsanlæg.
KOM (98) 415
- orienterende debat
6. (s.21) Fællesskabets strategi til reduktion af CO₂-emissioner fra køretøjer, Kommissionens forhandlinger om en aftale med den ikke-europæiske automobil industri.
KOM (98) 415
- rådskonklusioner
7. (s.22) (Evt.) Forslag til Rådets direktiv om forbrænding af affald
KOM (98) 558
- statusorientering
8. (s.26) EU's bidrag til den Høje Repræsentant for Bosnien-Hercegovina for 1999
- forlængelse af fælles holdning 95/545/FUSP fra 1995
(a-punkt)
9. Eventuelt

SAMLENOTAT

MILJØ- OG ENERGI-
MINISTERIET
MILJØSTYRELSEN

Internationalt kontor
J.nr. M 113-0294
HSL/6
MEM0190-MST
Den 26. februar 1999

VEDRØRENDE RÅDSMØDE (MILJØ) DEN 11. marts 1999

Ad Punkt 1 - forslag til Rådets direktiv om udrangerede køretøjer

KOM (97) 358

1. Status

Kommissionen oversendte den 25. september 1997 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk.1 og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Grundnotat om forslaget er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 16. September 1998. Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 1. oktober 1998 forud for rådsmøde (miljø) den 6. oktober 1998 og til forhandlingsoplæg forud for rådsmøde (miljø) den 21. december 1998.

Europa-Parlamentet har den 11. februar 1999 afgivet sin første udtalelse af forslaget.

Forslaget har været sat på dagsordenen for rådsmødet (miljø) den 21. December 1998, hvor der blev opnået en politisk forståelse.

Punktet er sat på dagsordenen med henblik på opnåelse af en fælles holdning.

2. Formål og indhold

Formålet med direktivforslaget er at opnå et fælles højt beskyttelsesniveau ved at forebygge frembringelse af affald fra udtjente køretøjer og at minimere miljøbelastningen ved håndteringen af affaldet. Målene skal nås ved en række foranstaltninger,

herunder gennem indførelse af producentansvar til fremme af konstruktion og produktion af køretøjer, der giver mindre affald, og ved at fremme indsamling og miljømæssig forsvarlig behandling af udrangerede køretøjer med henblik på øget genbrug, genvinding og genanvendelse samt minimering af indholdet af miljøskadelige stoffer i bilfragmenteringsaffaldet.

Kommissionen begrundet også forslaget med nødvendigheden af at skabe fælles retningslinier for medlemsstaternes regler for miljømæssig forsvarlig affaldshåndtering af udrangerede køretøjer for at sikre det indre markeds funktion og undgå konkurrenceforvridning indenfor Fællesskabet. Et forhold, der aktualiseres af, at nogle medlemsstater p.t. gennemfører forskellige nationale ordninger i relation til udrangerede køretøjer.

Hertil kommer ønsket om at begrænse grænseoverskridende transporter af affald, der er en følge af uensartede miljøkrav til behandlingen af affaldet.

Forslaget indeholder bestemmelser om at køretøjsproducenterne skal finansiere omkostningerne ved affaldshåndteringen af køretøjer. Bestemmelserne om producentansvar skal ifølge direktivforslaget træde i kraft d. 1.1. 2003. Producentansvaret fastlægges ved en bestemmelse om, at udgifterne som indehaveren og/eller brugeren må afholde ved aflevering til en godkendt behandlingsvirksomhed skal godtgøres af køretøjsforhandleren på vegne af producenten, medmindre producenten vælger at tage det udtjente køretøj tilbage uden udgift for slutbrugeren.

Forslaget omfatter følgende typer køretøjer:

- personbiler til befordring af højst 9 personer,
- varebiler der er indrettet til godsbefordring og som har en tilladt totalvægt på indtil 3.500 kg samt
- to og trehjulede motordrevne køretøjer, idet disse dog ikke er omfattet af forslagets bestemmelser om forebyggelse og om genbrug/genvinding

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser,

- der fastslår at andelen af de udtjente køretøjer, der genbruges eller genanvendes skal udgøre mindst 80 vægtprocent fra 1.1. 2005 og mindst 85 vægtprocent fra 1.1. 2015, samt at der, efter de samme tidsfrister med inddragelse af genvindingsmuligheden (forbrænding med energigenvinding), skal opnås procentsatser på henholdsvis 85 og 95 vægtprocent.
- hvorefter køretøjsproducenter skal tilskyndes til at mindske brugen af farlige stoffer, og til at lade stigende mængder af genanvendte materialer indgå i produktionen af nye køretøjer.
- som tillægger producenten ansvaret for at producere køretøjer på en måde, der letter demontering, genbrug og nyttiggørelse, især genanvendelse, med henblik på at gøre det teknisk muligt at opnå direktivets genanvendelses/- genvindingsmålsætninger

- der skal sikre, at producenterne anvender fælles kodnings- og mærkningsstandarder til fremme af genbrug og genvinding, og bestemmelser, som pålægger producenterne, at udarbejde demonteringshåndbøger til brug for behandlingsvirksomhederne.
- hvorefter køretøjsproducenterne årligt skal dokumentere de opnåede genbrugs-, genanvendelses- og genvindingsmålsætninger i det foregående år.
- der skal sikre oprettelse af ordninger til indsamling af udrangerede køretøjer, således at disse kun kan afleveres til og behandles af myndighedsgodkendte virksomheder, samt at behandlingsvirksomhederne udsteder skrotningsattester til ejeren ved aflevering.
- der skal sikre, at behandlingsvirksomheder kun kan opnå myndighedsgodkendelse til at behandle udtjente køretøjer såfremt de overholder specifikke miljøkrav til virksomhedens indretning og til håndteringen af køretøjerne, herunder at behandlingsvirksomhederne skal aftappe væsker og afmontere dæk, akkumulatorer, klima-læg, airbags, katalysatorer og andre farlige komponenter og stoffer (specifikt, bly, kviksølv, cadmium og hexavalent chrom) forinden viderebehandling.

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget implementere direktivet i national lovgivning senest d. 31. marts 1999 dog således, at køretøjsproducentens økonomiske ansvar for håndteringen af de udtjente køretøjer først får virkning fra den 1. januar 2003.

3. Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentet har den 11. februar fjernet enhver henvisning til PVC i direktivforslaget under hensyn til at Kommissionen snart vil fremlægge et horisontalt direktivforslag om PVC.

Parlamentet blev endvidere enige om at slutbrugeren ikke skal belastes med omkostninger i forbindelse med bortskaffelsen af det udtjente køretøj, men til gengæld har Parlamentet fjernet Kommissionens oprindelige forslag om at det er bilproducenten, som skal dække omkostningerne ved tilbagetagelsen af de udtjente køretøjer. Det er i stedet overladt til de nationale myndigheder at beslutte hvordan slutbrugeren skal friholdes for omkostninger.

Med hensyn til genanvendelses- og nyttiggørelsesmålsætninger er Parlamentet blevet enige om at biler, der typegodkendes efter den 1. januar 2005 skal møde en målsætning på henholdsvis 95% og 85%. For biler, der typegodkendes før 2005 skal disse målsætninger først gælde fra år 2015.

Parlamentet har desuden udeladt veteranbiler og trehjulede køretøjer fra direktivets anvendelsesområde.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

Vedtages direktivforslaget skal Danmark gennemføre nationale regler, som sikrer grundlaget for at udtjente personbiler, varebiler og motorcykler indsamles og afleveres til godkendte behandlingsvirksomheder og håndteres i overensstemmelse med direktivets bestemmelser, herunder at de opstillede genanvendelses- og genvindingsmålsætninger realiseres.

Vedtagelse af direktivforslaget vil tillige medføre, at der med virkning fra 1. Januar 2003 skal gennemføres nationale regler som pålægger bilproducenterne, herunder bilimportørerne, det økonomiske ansvar for affaldshåndteringen af udtjente biler. Miljøbeskyttelseslovens §9 a giver ministeren hjemmel til at udstede regler om producentansvar.

Kravet om at virksomheder der affaldsbehandler udtjente køretøjer skal være godkendte er opfyldt på nuværende tidspunkt idet virksomhederne skal godkendes i henhold til miljøbeskyttelseslovens kap. 5.

Der foreligger herudover ikke bindende regler for håndtering af affald i form af køretøjer.

Direktivforslaget er fremkommet sideløbende med Miljø- og energiministerens planer om at udstede en bekendtgørelse om regler for håndtering af skrotbiler. Der er gennemført forhandlinger med de berørte organisationer om et bekendtgørelsesudkast. Ved udformning af bekendtgørelsen sigtes imod at reguleringen af de miljømæssige forhold udformes således, at direktivforslagets bestemmelser herom vil blive opfyldt.

Økonomiske konsekvenser:

Det vurderes, at gennemførelsen af bekendtgørelsen vil medføre en forøgelse af de årlige samfundsøkonomiske omkostninger ved håndtering af affald i form af biler på ca. 30 mill. kr.

Direktivforslagets bestemmelser om, at bilforhandlere/producenter skal påtage sig omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringen, vil i praksis medføre, at omkostningerne ved affaldshåndteringen ikke skal afholdes af slutbrugeren, men af køberne af nye biler.

De nuværende omkostninger ved affaldshåndtering af biler varierer mellem 300 kr. og 750 kr. pr. bil eller gennemsnitligt ca. 400 kr. Det forventes, at omkostningerne efter udstedelse af bekendtgørelsen vil udgøre ca. 700 kr. pr. bil.

Forslaget forventes ikke at få væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Med hensyn til de kommunaløkonomiske konsekvenser, forventes forslaget at påføre kommunerne en årlig udgift på ca. 330.000 kr. Imidlertid har kommunerne i dag en udgift til bortskaffelse af herreløse køretøjer på ca. 2.875.000 kr. pr. år. Der vil således være tale om en årlig kommunal besparelse på bortskaffelse af udrangerede køretøjer på ca. 2.545.000 kr.

Beskyttelsesniveau:

Forslagets målsætning for genanvendelsen (genbrug og materialegenanvendelse) som indebærer en øgning fra de nuværende ca. 75 % til mindst 80 % senest fra år 2005, og mindst 85% i 2015 er i sig selv udtryk for en forbedring af det danske beskyttelsesniveau.

Forslaget indebærer således potentielt, at den miljømæssige belastning ved deponering eller termisk behandling af 20.000 - 30.000 tons affald pr. år fra biler reduceres væsentligt. En realisering af direktivets målsætninger forventes at medføre en reduktion på ca. 20 % på kort sigt og på ca. 40-50 % på langt sigt.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring frem til 16. december 1997. Der er modtaget svar fra en række organisationer. Kommentarer til direktivforslaget er især fremsendt fra de kommunale organisationer og autoorganisationerne herunder Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Renosam, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Autogenbrug, Handelskammeret, De Danske Bilimportører og Greenpeace.

Der er generel støtte til forslagens miljømæssige målsætninger.

De kommunale organisationer og organisationer peger imidlertid på, at medlemslandene bør have større frihed ved tilrettelæggelse af indsamlingsordningerne, herunder udpegning af de ansvarlige for etableringen af indsamlingsordningerne. Det foreslås, at der alene stilles krav om at indsamlingsordninger iværksættes.

Autoorganisationerne er imod, at producentansvaret gøres gældende, men er enig i, at slutbrugeren skal frigøres for omkostningerne ved bortskaffelsen. Kommunernes Landsforening anfører, at forslaget stiller for specifikke krav til finansieringens praktiske udformning.

Flere organisationer herunder Dansk Autogenbrug peger især på, at bestemmelserne i artikel 9 om opfyldelse af genanvendelses- og nyttiggørelsesprocenter vil være vanskelige at kontrollere.

Greenpeace henleder opmærksomheden på, at den danske handlingsplan har prioriteret afviklingen af PVC som undervognsbelægninger højt. Det foreslås derfor, at der arbejdes for at der fastsættes regler herom i direktivet.

Forslaget har været forelagt EF-specialudvalget. Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Kommune, Dansk Industri, Genvindingsindustrien og Greenpeace har i tilknytning hertil fremsendt skriftlige kommentarer.

Greenpeace fremfører i den forbindelse, at de oprindelige genanvendelsesmål genindsættes (nemlig år 2002:85/80 og år 2015 95/90) skal genindsættes, at der fortsat arbejdes for at PVC reguleres og at det præciseres at forslaget om tungmetaller også omfatter forbindelse af tungmetaller.

Dansk Industri, Genvindingsindustrien og KL finder ikke, at der er behov for at virksomhederne dokumenterer tilrettelæggelse af aktiviteter med henblik på opfyldelsen af reglerne bl.a. ved, at virksomhederne forpligtes til at indføre certificerede kvalitets- eller miljøledelsessystemer efter internationale standarder. Organisationerne finder, at der var tale om et dyrt og uhensigtsmæssigt dobbelttilsyn.

De europæiske organisationer "Alliance Internationale de Tourisme" og "Federation Internationale de l'Automobile", som bl.a. repræsenterer FDM, har fremsendt kommentarer til forslaget, hvori der bakkes fuldstændig op bag det foreslåede økonomiske producentansvar. De to forbrugerorganisationer foreslår endvidere at PVC som indgår i køretøjer der bringes på markedet efter d. 1.1. 2003 ikke behandles i shredder anlæg og ikke bortskaffes på losseplads eller i affaldsforbrændingsanlæg.

Ad punkt 2 - Forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

KOM (98) 76 endelig udg.

1. Status

Rådet har den 16. april 1997 modtaget forslag fra Kommissionen til direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1, og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Europa-Parlamentets miljøudvalg opfordrede i juni 1995 til en gennemgribende revision af vandpolitikken. Rådet anmodede i december 1995 Kommissionen om at udarbejde et rammedirektiv inden udgangen af 1996. Kommissionen vedtog herefter en meddelelse dateret den 26. februar 1996 om Fællesskabets vandpolitik med en anbefaling om vedtagelse af et rammedirektiv for vandressourcer.

Den 26. november 1997 modtog Rådet et revideret forslag fra Kommissionen. Baggrunden herfor var en beslutning i Kommissionen om at indarbejde dele af det oprindelige vanddirektiv om forurening forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i vandmiljøet (76/464/EØF) i dette direktiv.

Faktuelt grundnotat om forslaget blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 6. juni 1997.

Forslaget blev behandlet på rådsmøderne (miljø) den 3.- 4.marts 1997, den 19.- 20. juni 1997, den 16. oktober 1997, den 16. december 1997, den 23. marts 1998 og den 16.-17. juni 1998. På sidstnævnte møde blev der opnået politisk enighed om forslaget.

Europa-Parlamentet udtalelse foreligger endnu ikke, men det forventes - på baggrund af en trepartsaftale indgået 11.11.98 mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet - behandlet på et plenarmøde i februar, således at den foreligger inden rådsmødet.

Sagen har været forelagt Europaudvalget den 13. juni 1997, den 10. oktober 1997, den 5. december 1997, den 20. marts 1998 samt den 12. juni 1998 til forhandlingsoplæg.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet den 11. marts 1999 med henblik på vedtagelse af fælles holdning.

2. Formål og indhold

Direktivets overordnede formål er at fastlægge en ramme for beskyttelsen af Fællesskabets vandområder. For at beskytte overfladeferskvand, flodmundinger, kystvande og grundvand skal direktivet a) forebygge yderligere forringelse og beskytte og forbedre vandøkosystemernes status, b) fremme bæredygtigt vandforbrug baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer og c) herunder bidrage til en bæredygtig (kvantitativ og kvalitativ) vandforsyning (artikel 1).

Rammedirektivet forudsætter, at vand skal forvaltes på vandløbssystemniveau. Det vil sige inden for vandløbssystemdistrikter som administrative land- og havområder bestående af et eller flere vandløbssystemer med tilhørende grundvand og kystvand. Der kan etableres distrikter på tværs af nationale grænser (artikel 3).

Medlemsstaterne skal for så vidt angår overfladevand forhindre og fjerne forurening for dermed at opnå målsætningen "god status". For grundvand skal medlemsstaterne ligeledes opnå "god status", og endeligt skal medlemslandene opnå særlige miljømålsætninger for beskyttede områder.

Medlemsstaterne skal for hvert vandløbssystemdistrikt udarbejde og iværksætte forvaltningsplaner med programmer med de foranstaltninger, der anses for at være nødvendige for at opfylde direktivets miljømålsætninger. Planerne kan suppleres med mere detaljerede programmer og planer (artikel 5).

Som grundlag for udarbejdelsen af forvaltningsplanerne skal vandløbssystemdistrikternes karakteristika, herunder arealanvendelse og erhvervsaktiviteter, analyseres. De menneskelige aktiviteter indflydelse på overflade- og grundvands status, herunder skøn over forurening fra punktkilder og diffuse kilder samt vandindvindings omfang, skal vurderes, og en økonomisk analyse af vand anvendelsen inden for vandløbsoplande skal gennemføres (artikel 6).

Medlemsstaterne skal sørge for, at der opstilles programmer for monitorering af overfladevandets og grundvandets status, herunder særskilt af beskyttede områder, som også skal opføres i et særligt register (artikel 10).

Kommissionens forslag indeholder endvidere et krav om, at medlemsstaterne skal sørge for, at al vandanvendelse betales med fuld omkostningsdækning fordelt på private husstande, industri og landbrug. Kommissionen vil fremsætte forslag om, hvordan miljø- og ressourceomkostninger kan dækkes, og medlemsstaterne skal opstille tidsplan for implementering af fuld omkostningsdækning (artikel 12).

Forvaltningsprogrammerne skal bestå af grundlæggende foranstaltninger og supplerende foranstaltninger. De grundlæggende foranstaltninger er obligatoriske elementer. De består blandt andet af foranstaltninger, der kræves for at gennemføre eksisterende retsakter af relevans for vandpolitikken, samt foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre princippet om fuld omkostningsdækning, kontrol med indvinding af overfladevand og grundvand, forbud mod direkte udledning af visse forurenende stoffer til grundvandet samt krav om forhåndstilladelser til aktiviteter, der vil kunne få negativ indvirkning på vandets status (artikel 13).

Supplerende foranstaltninger er foranstaltninger, som medlemsstaterne skal vedtage, såfremt målsætningerne ikke kan opfyldes alene ved iværksættelse af grundlæggende foranstaltninger.

For grundlæggende foranstaltninger, der dækker udledning af forurenende stoffer, anvendes en kombineret fremgangsmåde med fastsættelse af emissionsgrænseværdier og fastsættelse af miljøkvalitetskrav. Miljøkvalitetskravene er bl.a. de "kvalitetsmålsætninger", der er fastlagt under datterdirektiverne til direktivet om udledning af visse farlige stoffer (76/464/EØF), og anvendelsen af den kombinerede fremgangsmåde indebærer, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, såfremt de grundlæggende foranstaltninger er utilstrækkelige til at opfylde miljøkvalitetskravene.

Programmerne skal opstilles og offentliggøres senest 31. december 2004, og foranstaltningerne skal være operationelle senest den 31. december 2007. Forinden vedtagelsen af programmerne skal udkast og berørte parter have mulighed for at fremsætte bemærkninger. Programmerne skal endvidere revideres og eventuelt ajourføres hvert 6. år (artikel 16).

Medlemsstaterne skal fremsende kopier af planer og programmer til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur (artikel 17).

Kommissionen kan udarbejde strategier mod vandforurening forårsaget af enkelte forurenende stoffer eller stofgrupper, blandt andet efter henstillinger fra Medlemsstaterne og internationale organisationer og konventioner (artikel 21).

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser:

Forslaget forventes at medføre behov for lovændringer. Forvaltningen af vandløbsdistrikter forudsætter ændring af planloven. Herudover vil det sandsynligvis blive aktuelt at ændre i miljøbeskyttelsesloven, vandforsyningsloven, vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven.

Økonomiske konsekvenser:

For de offentlige myndigheder vil der blive tale om øgede udgifter til en koordinering af foranstaltninger inden for de udpegede vandløbssystemdistrikter og til udarbejdelse af forvaltningsplaner, overvågningsplaner og foranstaltningsprogrammer for de udpegede vandløbssystemdistrikter. Derudover vil der blive øgede udgifter til udarbejdelse af økonomiske analyser og til indsamling af data med henblik på opfyldelse af planlægningsforpligtelserne.

De kommunaløkonomiske udgifter forventes at beløbe sig til ca. 4-5 mio. kr. pr. år i en 5-10 årig periode begyndende fra år 2003.

Udgifterne for erhvervslivet og forbrugerne afhænger af, hvordan man nationalt vælger at gennemføre princippet om fuld omkostningsdækning. Det kan ikke udelukkes, at der på sigt bliver tale om prisstigninger på vand for erhvervslivet. Omfanget heraf kan ikke oplyses på nuværende tidspunkt.

Beskyttelsesniveau:

Direktivets målsætninger henviser til god overfladevandsstatus og god grundvandsstatus, der er nærmere præciseret i direktivet. Definitionerne lægger op til et beskyttelsesniveau, der svarer til eksisterende EU-regulering. Dog omfatter direktivet for så vidt angår grundvand kun den del af grundvandet, der indgår i drikkevandsressourcen, hvorimod det eksisterende grundvandsdirektiv omfatter alt grundvand. Det danske beskyttelsesniveau vil under alle omstændigheder kunne opretholdes, da der er tale om et minimumsdirektiv.

4. Høring

Det oprindelige forslag har været sendt i høring med svarfrist den 13. juni 1997.

Generelt blev der udtrykt støtte til direktivet. Dansk Industri (DI) og Foreningen af Danske Kemiske Industrier (FDKI) pegede på, at der skal sikres koordination med øvrige direktiver og internationale konventioner.

Amtsrådsforeningen (ARF) og Kommunernes Landsforening (KL) vurderede, at Danmark allerede varetager en lang række af de opgaver, som direktivet forudsætter.

DI anbefalede ensartede principper for fastsættelse af emissionsgrænser og udledningsvilkår og FDKI større klarhed om forholdet mellem miljønormer, kvalitetsmålsætninger, grænseværdifastsættelse og udledningsvilkår. DI kunne tilslutte sig princippet om brugerbetaling for så vidt angår finansiering og drift af nødvendige anlæg, men efterlyser overordnede principper for brugerbetaling.

ØkoVandspejlet fandt, at der med direktivet bør prioriteres en forebyggende indsats ved at fjerne de miljøfremmede stoffer fra landbrug, industri og husholdninger. Det anbefales, at direktivet angiver, at forbud mod miljøfremmede stoffer er at foretrække frem for rensning og kontrol.

ARF fandt det betænkeligt, at der lægges op til et beskyttelsesniveau, der vurderes at være lavere end det nuværende danske niveau, og påpeger sammen med Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), at standarderne som fastlagt i medfør af direktivet om udledning af visse farlige stoffer (76/464/EØF) ikke giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. ARF fandt endvidere, at der bør tilstræbes at opnå høj kemisk status i grundvand, og at der ikke må ske en forringelse i den generelle beskyttelse af drikkevandsressourcen uden for de udpegede områder. SID anbefalede, at der for grundvand indføres forbud mod indirekte udledning, der kan medføre forringelse af grundvandskvaliteten.

Københavns Kommune og Københavns Vandforsyning savnede en stillingtagen til, hvorledes man vil gennemføre målene opsat i direktivet. Der fremsattes en række ønsker til den fremtidige regulering på grundvandsområdet, bl.a. på baggrund af Drikkevandsudvalgets arbejde. Det blev præciseret, at det er vigtigt, at der ikke i direktivet lægges hindringer i vejen for at tilgodese de hjemlige nationale mål for grundvandsbeskyttelsen og vandindvindingen i relation til Regeringens 10-punktsplan. Desuden opstillede Københavns Kommune og Københavns Vandforsyning forslag til virkemidler til gennemførelse af den ønskede indsats. Københavns Kommune og Københavns Vandforsyning anbefalede desuden en større grad af målretning af EU's støtteordninger mod beskyttelsen af grundvandet, bl.a. på det regionale og lokale niveau. Virkemidlerne omtalt i direktivet bør tillige ifølge Københavns Kommune og Københavns Vandforsyning omfatte en regulering af jordbruget.

Dansk Familielandbrug, Landbrugsraadet og De danske Landboforeninger fandt, at det må sikres, at de nye udpegninger af vandløbssystemer, betydelige grundvandsmasser til drikkevand mv. kan opfyldes af de udpegninger, der allerede er eller er ved at blive gennemført.

Danske Vandværkers Forening og Danmarks Private Vandværker forudsatte, at alle elementer i VKG (Vandværkernes og Kommunernes grundvandsbeskyttelse) også er mulige i fremtiden.

På mødet i miljøspecialudvalget den 19. november 1997 gav Dansk Familielandbrug udtryk for, at man tillagde det stor betydning, at fremtidige omkostninger i forbindelse med gennemførelse af direktivet fastlægges og fordeles på sektorer ved nationale beslutninger.

Det reviderede direktivforslag blev udsendt til høring den 16. december 1997 med frist den 13. februar 1998.

Amtsrådsforeningen anbefaler, at det i direktivet fastslås, at det er hensigten at reducere den samlede forurening med miljøskadelige stoffer i vandmiljøet. Endvidere udtaler Amtsrådsforeningen sig til fordel for, at marine og territoriale vandområder inddrages under direktivet.

Danske Vandforsyninger finder, at økotoksikologiske emissionsgrænseværdier skal baseres på individuelle stoffer og ikke grupper af stoffer. Endvidere finder man det forudsete antal af stoffer på Kommissionens liste meget lille, når man tager i betragtning, at de store vandforsyninger i Danmark analyserer for 43 pesticider og deres nedbrydningsprodukter. Man anser bestemmelsen i artikel 2, der definerer emissionsgrænseværdier, for problematisk, idet der markeres mulighed for, at der ved fastsættelse af emissionsgrænser kan tages højde for et spildevandsanlægs effekt. Endelig finder Danske Vandforsyninger, at de principper, der skal styre kontrolforanstaltningerne, ikke bør baseres på økonomiske vurderinger, men på miljøfarlighed.

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen, fremfører stort set de samme synspunkter.

Økovandspejlet hæfter sig især ved principperne for udarbejdelse af listen over farlige stoffer. Der argumenteres her for forenklede risikovurderingsmetoder, for en hurtig udarbejdelse af liste over velkendte skadelige stoffer samt, at der arbejdes for gruppeklassificering.

På mødet i miljøspecialudvalget den 6. marts 1998 betonedede Danske Vandværkers Forening, at god status ikke alene bør bedømmes på kemiske parametre, men også på påvirkningen af flora og fauna, samt at antallet af stoffer, der bør undersøges for, bør være betydeligt større.

På mødet i miljøspecialudvalget den 28. maj 1998 fremførte Greenpeace, at man er enig i, at Danmark bør lægge afgørende vægt på, at målsætningerne fra Nordsøkonferencen i 1995 optages i direktivet.

SID har skriftligt tilkendegivet, at man finder, at fuld omkostningsdækning også skal dække de miljømæssige omkostninger. Herudover finder SID, at tidsfristen i Kommissionens oprindelige forslag for implementering af dette princip bør skærpes. Endelig anfører SID, at det bør tilføjes, at dette direktiv hurtigst muligt skal tages op til revision.

Sagen har senest været forelagt EF-specialudvalget for miljøspørgsmål den 12. februar 1999, hvor der fremkom bemærkninger fra Danske Vandværkers Forening, Københavns Vandforsyning, Greenpeace og Entreprenørforeningen.

Københavns Vandforsyning var bekymret for Kommissionen som overordnet kontrolinstans, men noterede sig, at direktivet kun stiller krav til rapportering til Kommissionen på et niveau svarende til kravene i øvrige direktivet.

Københavns Vandforsyning udtrykte desuden bekymring for, hvorledes kravet om en 6-årig cyklus for vandområdeplanerne kan passe ind i den eksisterende 4-årige cyklus for regionplanlægningen.

Københavns Vandforsyning var tilfreds med, at der ikke vil blive tale om nye myndigheder, men at administrationen af vandområdedistrikterne vil ske under den eksisterende danske myndighedsstruktur ud fra en koordinering og et samarbejde myndighederne imellem.

Danske Vandværkers Forening lagde vægt på, at man i direktivet skal agere for at modvirke en opadgående trend i stofkoncentrationen i grundvand. Foreningen så gerne dette som et helt generelt princip for miljøbeskyttelsen. Foreningen så også gerne princippet om at forebygge enhver forurening mere fremtrædende og konkret i direktivet.

Danske Vandværkers Forening og Greenpeace fandt det uheldigt, at direktivet for så vidt angår beskyttelsesniveauet for grundvand kun omfatter den del af grundvandet, der indgår i drikkevandsressourcen.

Danske Entreprenører så direktivets artikel 13.3.g om forbud mod at tilføre forurenende stoffer til grundvandet som en hindring for mange bygge- og anlægsarbejder.

Ad punkt 3. Fællesskabets Klimastrategi

1. Status.

Der skal vedtages konklusioner under dette punkt. Formandskabets intentioner med de foreliggende konklusioner er dels at følge op på det sidste partsmøde under klimakonventionen i Buenos Aires, dels at forberede det næste klimamøde i Bonn d. 31. maj – 11. juni 1999 samt at genopfriske nogle sigtepunkter i den mere langsigtede strategi.

2. Formål og indhold.

I opfølgningen på COP-4 koncentrerer Rådet (miljø) sig om de såkaldte "Kyoto-mekanismer": Clean Development Mechanism (CDM), Joint Implementation (JI) og Emission Trading (ET). Rådet (miljø) finder således, at det fremtidige arbejde inden for EU især bør rette sig mod opstilling af konkrete forslag for principper, regler, betingelser og retningslinier for mekanismerne, udvikling af et effektivt system for sanktioner samt videreudvikling af EU's positioner i andre dele af Buenos Aires handlingsplanen.

Idet Rådet (miljø) gentager, at de nationale tiltag skal udgøre den væsentligste del af opfyldelsen af Kyoto-målsætningen, samt at dette skal sikres gennem et konkret loft over anvendelsen af Kyoto-mekanismerne, foreslår formandskabet en matematisk model for EU's udspil til et sådant loft. Beregningen af det konkrete loft tager udgangspunkt i hvert enkelt lands faktiske emissioner i 1990, samt de tilladte emissioner i Kyoto-protokollens budgetperiode (fra 2008-12).

Loftet beregnes herefter som en procentsats af gennemsnittet af disse to niveauer . Resultatet af denne beregning er et antal tons CO₂-ækvivalenter, som er den mængde hvert enkelt land netto (køb fratrukket salg) kan erhverve sig gennem anvendelse af de tre Kyoto-mekanismer. For at angive et niveau fremsætter formandskabet tre forslag til værdien for en sådan procentsats, nemlig 5%, 7.5% eller 10 %, men procentsatsen vil naturligvis være genstand for forhandling.

For at operationalisere Kyoto-protokollens bestemmelser om at landene skal demonstrere fremskridt i deres forsøg på at reducere udslippet af drivhusgasser i 2005 foreslår Rådet(miljø), at der udvikles særlige indikatorer. Rådet (miljø) minder også om, at "hot-air" skal begrænses og problematikken er væsentlig at få nærmere undersøgt.

Rådet (miljø) finder også, at før det kan komme på tale at ratificere protokollen, skal der ske tilfredsstillende fremskridt på en række emner i Buenos Aires handlingsplanen især til sikring af, at Kyoto-mekanismerne giver reelle og omkostningseffektive miljømæssige fordele og bidrager til en bæredygtig udvikling.

Rådet(miljø) bekræfter det tidligere vedtagne sigtepunkt om at temperaturstigningen skal begrænses til 2 °C over det førindustrielle niveau, og understreger nødvendigheden af et globalt samarbejde for at nå klimakonventionens langsigtede målsætning.

I den sidste del af Rådets konklusioner gentages nødvendigheden af at integrere miljø og bæredygtig udvikling i alle Fællesskabets politikker, herunder især inden for energi, transport og landbrug, og finder endeligt, at introduktion af en energiafgift på EU-niveau vil fremme energieffektiviteten og reducere emissionen af CO₂ og andre drivhusgasser.

3. Konsekvenser

Rådskonklusionerne har ingen økonomiske konsekvenser for Danmark, ej heller kommunaløkonomiske. Forslaget vil ej heller kræve lovgivning, og påvirker ikke beskyttelsesniveauet i Danmark.

4. Høring

Rådets (miljø) konklusioner har ikke været sendt i høring.

Greenpeace fremførte på mødet i EF-specialudvalget den 12. februar 1999 en række kommentarer vedrørende formandsskabets forslag til en model for et konkret loft for anvendelsen af Kyoto-mekanismerne. Bemærkningerne blev desuden afleveret skriftligt. Greenpeace finder bl.a., at loftet bør defineres i forhold til den reduktion i udledningen af drivhusgasser, som de enkelte lande har forpligtet sig til i 2008-12 i forhold til 1990 og ikke som foreslået i forhold til gennemsnittet af udledningsniveauet i 1990 og den tilladte udledning i hvert af årene 2008-12.

Ad punkt 4. Forslag til Rådets forordning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision.

KOM(98) 622

1. Status

Kommissionen oversendte den 3. november 1998 ovennævnte forslag til Rådet. Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk. 1, og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. februar 1999.

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om forslaget.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (miljø) den 11. marts 1999 med henblik på en orienterende drøftelse.

2. Formål og indhold

Ifølge EMAS forordningen skal Kommissionen senest fem år efter forordningens ikrafttræden, dvs. senest 1. juli 1998, tage ordningen op til fornyet behandling og om nødvendigt forelægge Rådet forslag om passende ændringer.

Ifølge ændringsforslaget skal virksomheden ligesom i EMAS-forordningen påvise, at miljølovgivningen overholdes, definere en miljøpolitik, gennemgå virksomhedens miljøpåvirkninger, miljøindsats og -resultater, opstille et miljøprogram og et miljøledelsessystem, gennemføre miljørevisioner og udarbejde en miljøredegørelse. Miljøledelsessystemet og miljøredegørelsen skal herefter gennemgås og godkendes af en akkrediteret verifikator. Endelig skal miljøredegørelsen gøres tilgængelig for offentligheden.

Formålet med Kommissionens ændringsforslag er

- at øge EMAS-ordningens muligheder for at bidrage til en bæredygtig udvikling
- at rationalisere forholdet mellem EMAS og de internationale standarder for miljøledelse
- at øge inddragelsen af medarbejderne
- at synliggøre virksomhedernes deltagelse i EMAS
- at gøre gennemførelsen af EMAS i de forskellige medlemsstater mere ensartet

På den baggrund udvides anvendelsesområdet til at omfatte alle organisationer med betydelige direkte og indirekte miljøpåvirkninger og ikke som i den gældende ordning kun industrivirksomheder.

Med ændringsforslaget inddrages den internationale standard ISO 14001 direkte i EMAS. Herved undgås dobbeltarbejde, når man går fra ISO 14001 til EMAS (hvilket er tilfældet for 85% af de danske EMAS virksomheder).

Udvalgsproceduren for det tidligere artikel 19-udvalg, som kan ændre bilagene i forordningen, ændres fra en IIIA-procedure til en IIA-procedure, for ifl. Kommissionen hurtigere at kunne reagere på den internationale udvikling.

Medarbejderne skal i højere grad inddrages ved gennemførelsen af EMAS.

Små- og mellemstore virksomheders deltagelse i ordningen skal fremmes. Dette skal ske gennem vejledning til verifikatorerne samt gennem støtteforanstaltninger som f.eks. reduceret registreringsgebyr.

EMAS skal udnyttes i forbindelse med gennemførelse og kontrol med lovgivningen.

EMAS-ordningen skal generelt fremmes, bl.a. ved at indføre et logo.

De deltagende organisationers miljøindsats og -resultater skal forbedres, og det skal sikres, at EMAS-kravene overholdes gennem hyppigere verifikation, rapportering og øget tilsyn med verifikatorerne.

En ensartet gennemførelse af EMAS i medlemsstaterne skal sikres gennem oprettelse af fora for akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne.

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Ændringsforslaget indebærer mindre ændringer i enkelte bekendtgørelser.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget er i store træk en videreførelse af EMAS-ordningen og indebærer derfor generelt ikke yderligere økonomiske eller administrative konsekvenser.

Staten

For Miljøstyrelsen indebærer ændringen, at flere miljøredegørelser skal behandles, dog primært i form af supplementer til allerede gennemgåede miljøredegørelser. Selv om der antalsmæssigt skal behandles 3 gange så mange miljøredegørelser, skønnes arbejdsbyrden kun at blive fordoblet svarende til en ekstra ressource på 0,3 årsværk.

For DANAK (Dansk akkreditering, som kontrollerer certificeringsorganer og verifikatorer) under Erhvervsfremme Styrelsen skønnes ændringen ikke at indebære væsentlige yderligere økonomiske eller administrative konsekvenser.

Amter og kommuner

Ændringen skønnes ikke at indebære yderligere økonomiske eller administrative konsekvenser for amter og kommuner, da forslaget ikke pålægger disse nye opgaver.

Erhvervslivet

Iflg. forslaget skal alle EMAS-virksomheder fremover udarbejde en miljøredegørelse og have kontrolbesøg af verifikator hvert år. I dag kan virksomhederne i visse tilfælde

nøjes med kun at udarbejde en egentlig miljøredegørelse hvert 3. år, ligesom kontrolbesøgene - hvis EMAS virksomhederne ikke samtidig har ISO 14001 certifikat - tilsvarende kan nøjes med at skulle foretages hvert 3 år.

Imidlertid har ca. 85 % af EMAS-virksomhederne kombineret deres EMAS-registrering med et ISO14001 certifikat. Disse virksomheder er forpligtet til at modtage kontrolbesøg hvert år, mens miljøredegørelser skal udarbejdes hvert 3. år. For disse virksomheder vil forslaget således indebære ekstra omkostninger i forbindelse med udarbejdelse af årlige miljøredegørelser, men ikke f.s.v.a. kontrolbesøgene.

For de ca. 15 % af EMAS-virksomhederne som i dag ikke har ISO14001 certifikat skønnes forslaget at indebære ekstra omkostninger i forbindelse med de årlige kontrolbesøg og miljøredegørelser. Til gengæld får disse virksomheder uden yderligere omkostninger mulighed for at få et internationalt gældende ISO 14001 certifikat, som de tidligere har skullet betale for separat.

For de virksomheder der ikke i dag er registreret under de nuværende ordninger, men som fremover ønsker at blive EMAS- og ISO14001-registreret efter ændringsforslaget, betyder forslaget, at de nu alene skal betale for den nye EMAS-registrering men ikke for en ISO14001-registrering, som ellers beløber sig til 50.000 til 100.000 kr.

Registreringen/certificeringen bliver derfor samlet set væsentlig billigere - til gengæld stiger omkostningerne til den hyppigere udarbejdelse af en miljøredegørelse. Dette opvejes dog i en vis grad af den allerede vedtagne regel om, at EMAS virksomheder kun skal betale 50% i tilsynsgebyr - en besparelse der for de større virksomheder er på 80.000 kr. årligt.

Ifølge vurderinger fra Erhvervsredegørelsen 1997 udgør selve certificeringen kun ca. 10% af de samlede omkostninger, som en virksomhed må afholde, når den frivilligt vælger at få et ISO certifikat - eller i dette tilfælde blive EMAS registreret.

Det er vanskeligt at bedømme den samlede effekt af alle disse forhold, men i værste fald skønnes der kun at blive tale om en beskedent meromkostning for en mindre del af de danske virksomheder, der vælger at tilslutte sig den nye EMAS-ordning.

Beskyttelsesniveau

Udvidelsen af EMAS-forordningens anvendelsesområde vil indebære en positiv påvirkning af beskyttelsesniveauet. Desuden kan den overskuelighed der opnås gennem indarbejdningen af ISO 14001 i EMAS-forordningen indirekte medvirke til, at flere virksomheder vil tilslutte sig ordningen, hvilket ligeledes vil kunne medføre en påvirkning af beskyttelsesniveauet i positiv retning.

4. Høring

Forslaget har været i høring og ændringerne vedrørende udvidelse af anvendelsesområdet, inddragelse af den internationale standard ISO 14001 direkte i EMAS II, bedre muligheder for SMV'ernes deltagelse, fremme af EMAS bl.a. ved at indføre et logo

samt sikring af en ensartet gennemførelse af EMAS i medlemsstaterne gennem oprettelse af fora for akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne vurderes positivt af alle, i enkelte tilfælde med redaktionelle forslag til forbedringer.

Ændringen vedrørende medarbejdernes inddragelse ved gennemførelsen af EMAS vurderes stort set som et plus. Dog peger Dansk Metal og Dansk Industri på, at dette må ske med respekt for nationale regler, aftaler og traditioner, mens BVQI Danmark A/S peger på, at denne bestemmelse bør gøres mere operationel.

Ændringen om at øge de deltagende organisationers miljøindsats og -resultater og sikre at EMAS-kravene overholdes gennem hyppigere verifikation, rapportering og øget tilsyn med verifikatorerne møder positiv forståelse fra Københavns Kommune og Dansk Metal, mens Dansk Industri finder at det er et fordyrende element.

Sagen har endvidere været forelagt EF-specialudvalget den 12. februar 1999, hvor der ikke fremkom bemærkninger.

Ad punkt 5 Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv nr. 88/609 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.
KOM (98) 415

1. Status

Kommissionen oversendte den 31. august 1998 ovennævnte forslag til Rådet.

Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S, stk.1 og skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren i artikel 189 C.

Forslaget indgår i grundnotat om Kommissionens Meddelelse om en Fællesskabsstrategi om bekæmpelse af forurening, som er oversendt Folketingets Europaudvalg den 4. juni 1997. Meddelelsen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 13. juni, den 10. oktober og den 5. december 1997.

Grundnotat om forslaget er den 26. februar 1999 oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse om forslaget.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen for rådsmødet (miljø) den 11. marts 1999 med henblik på en orienterende drøftelse.

2. Formål og indhold

Kommissionen vedtog i marts 1997 en meddelelse til Rådet og EU-parlamentet om en EF-strategi til bekæmpelse af forurening i fællesskabet. Som et led i forsøringsstrategien indgår en ændring af det eksisterende direktiv om store fyringsanlæg (anlæg med en termisk effekt på 50 MW og derover), da disse anlæg står for 63% af emissionerne

af svovldioxid (SO₂) og 21% af emissionerne af nitrogenoxider (NO_x) i EU. Analyser har desuden vist, at begrænsning af emissioner fra nye, store fyringsanlæg i hele EU er et omkostningseffektivt led i forsyningsstrategien, og ændringsforslaget udgør derfor en integreret bestanddel af denne strategi.

Ved forslaget skærpes de eksisterende emissionsgrænseværdier og regler for drift og kontrol. Skærpelserne vil ud over at mindske forsurening medvirke til at reducere jordnær ozondannelse, som bl.a. forårsages af NO_x. En reduktion i emissionerne af NO_x og SO₂ vil også minimere eutrofiering og korrosion af bygninger og monumenter. De reducerede emissioner vil endelig medvirke til at nå de luftkvalitetsmål for SO₂, NO_x, støv og ozon, der skal fastlægges i henhold til Rådets direktiv 96/92/EF om vurdering og styring af luftkvalitet.

Det eksisterende direktiv sonderer mellem nye og bestående anlæg, hvor nye anlæg reguleres af egentlige emissionsgrænseværdier for SO₂, NO_x og støv, mens bestående anlæg reguleres af et kvotesystem med kvoter for SO₂ og NO_x.

Formålet med ændringsforslaget er som udgangspunkt at skærpe emissionsgrænseværdierne for den gruppe af nye anlæg, som opnår godkendelse den 1. januar 2000 eller derefter. Der fastsættes i den forbindelse særlige emissionsgrænseværdier for biomasse. Som en væsentlig nyskabelse udvides direktivet til at omfatte gasturbiner. Endelig foretages en generel ajourføring af reglerne om drift og kontrol.

Skærpelse af gældende emissionsgrænseværdier

Røggasafsvovlingssystemerne er blevet betydeligt forbedret indenfor de seneste 10 år, navnlig med hensyn til effektiviteten ved fjernelse af SO₂. Så godt som alle nye fyringsanlæg er endvidere udstyret med anordninger til reduktion af NO_x-emissionen (lowNO_x-brændere), som kan inddrages på projekteringstrinet med relativt lave omkostninger.

De foreslåede skærpelser består dels i, at emissionsgrænseværdierne mindskes, dels i at grænseværdierne falder med stigende indfyret effekt for anlægget. I store træk halveres emissionsgrænsen for SO₂ for faste og flydende brændsler, mens den er uændret for gasformige brændsler generelt og flydende gas. Skærpelsen af NO_x-grænseværdierne er mere moderat, men gradueres til gengæld afhængig af anlæggets indfyrede effekt. Støvemissionsgrænseværdierne skærpes kun en anelse og kun for de større anlæg.

Emissionsgrænseværdier for biomasse

De gældende emissionsgrænseværdier for fast brændsel omfatter også biomasse. Ved ændringsforslaget fastsættes specifikke emissionsgrænseværdier for biomasse som brændsel.

Regulering af gasturbiner

Kommissionen anfører, at der har været og fortsat vil være en markant stigning i forbruget af naturgas til elproduktion specielt ved brug af gasturbiner. På denne bag-

grund foreslås det nuværende direktiv udvidet til at omfatte gasturbiner med undtagelse af gasturbiner på offshoreplatforme.

Ajourføring af drifts- og kontrolreglerne

Ajourføringen af reglerne om drift og kontrol består i:

1. Fremme af kombineret kraftvarmeproduktion (samproduktion) derved, at de kompetente myndigheder skal sørge for, at anlæg, der opnår godkendelse den 1. januar 2000 eller derefter, anvender kombineret kraftvarmeproduktion, hvor det er teknisk og økonomisk gennemførligt, herunder at driftslederen ved projektering undersøger mulighederne for lokalisering i områder, hvor der eksisterer et varmebehov.
2. Opstramning af sikkerhedsprocedurerne derved, at der fastsættes egentlige frister for driftslederens forpligtelser til at handle i forskellige unormale driftssituationer.
3. Skærpet kontrol med anlæggene i form af skærpede midlingsværdier (det tidsrum emissionsgrænseværdierne måles over) for nye anlæg, som opnår godkendelse den 1. januar 2000 eller senere. Månedsmiddelværdier og 48-timers gennemsnit erstattes af henholdsvis døgn- og timemiddelværdier.
4. Skærpet kontrol i form af udvidelse af kravet om foretagelse af kontinuerlige målinger på nye anlæg ≥ 100 MW (mod tidligere > 300 MW) samt på bestående anlæg på ≥ 300 MW (mod tidligere intet krav herom).
5. Udvidelse af direktivets indberetningsforpligtelser for såvel nye som bestående anlæg. *Driftslederens* indberetningsforpligtelser ændres fra at omfatte indberetninger af de samlede årlige emissioner fra nye anlæg af SO_2 og NO_x til at omfatte 1) bestående anlæg, 2) støv og 3) opgørelser over energiforbruget fordelt på de 5 forskellige brændselstyper. *Medlemsstaternes* indberetningsforpligtelser udvides fra enkeltvise indberetninger af SO_2 og NO_x for raffinaderier og bestående anlæg > 300 MW og samlede indberetninger fra alle øvrige fyringsanlæg til at omfatte enkeltvise indberetninger for samtlige anlæg på 50 MW eller derover.
6. Generel skærpelse af betingelserne for udnyttelse af direktivets undtagelsesbestemmelser.
7. Ajourføring af reglerne for beregning af emissioner fra anlæg, som benytter 2 eller flere brændselstyper (blandede anlæg) derved, at SO_2 -emissionsgrænseværdien for raffinaderier med godkendelse den 1. januar 2000 eller senere skærpes.

3. Konsekvenser for Danmark

Lougivningsmæssige konsekvenser:

Ændringsforslaget kræver ikke lovændring. Forslaget ændrer ikke ved den eksisterende kvoteordning, og kvotebekendtgørelsen forbliver derfor uændret, indtil det

varslede direktiv om nationale emissionslofter vedtages. Bekendtgørelsen om store fyringsanlæg skal derimod ændres.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Kommissionen har beregnet de forventede omkostninger og fordele ved den foreslåede ændring for perioden 2000-2010. En stor del af omkostningerne indgår som led i den forsurningsbekæmpelsesstrategi, Kommissionen vedtog i 1997, og kan derfor ikke betragtes som ekstraomkostninger. Da der findes tilgængelig, økonomisk overkommelig teknologi til at reducere emissionerne som foreslået, da de skærpede emissionsgrænseværdier kun gælder for nye anlæg, som opnår godkendelse den 1. januar 2000 eller derefter, som kan tage højde for de skærpede emissionsgrænseværdier i projekteringsfasen, samt da udbygningen med decentral kraftvarme i Danmark stort set er afsluttet, forventes det, at omkostningsbyrden for Danmark vil være beskednen. Skærpelse af allerede eksisterende emissionsgrænseværdier får ingen administrative konsekvenser.

Direktivforslagets indførelse af særlige emissionsgrænseværdier for biomasse får heller ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Danmark, fordi vi allerede har særskilte emissionsgrænseværdier for biomasse.

Direktivforslagets fastsættelse af emissionsgrænseværdier for gastubiner får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Danmark, da Danmark i bekendtgørelse nr. 720 af 5. oktober 1998 om begrænsning af emission af nitrogenoxider, uforbrændte carbonhydrider og carbonmonooxid fra gasmotorer og gasturbiner har grænseværdier, der svarer til de foreslåede.

Direktivforslagets udvidelse af kravet om foretagelse af kontinuerlige målinger får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Danmark, fordi det allerede følger af luftvejledningen, at der skal etableres måleudstyr på disse anlæg.

Det vurderes således, at forslaget ikke har væsentlig økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken stat, amter og kommuner, erhvervslivet eller forbrugerne.

Beskyttelsesniveau:

Samlet set påvirker ændringsforslaget det danske beskyttelsesniveau positivt, da næsten samtlige emissionsgrænseværdier for nye anlæg skærpes i forhold til det gældende direktiv, og idet hovedparten af emissionsgrænseværdierne i den danske bekendtgørelse om store fyringsanlæg er på niveau med det gældende direktiv.

Dette er tilfældet for så vidt angår nogle af SO₂- grænseværdierne, for støvemissionsgrænseværdierne for fast og flydende brændsel for anlæg med en termisk effekt på over 100 MW, for fyringsanlæg der udelukkende fyrer med halm/flis og for ajourføringen af drifts- og kontrolreglerne

På nogle områder ligger ændringsforslaget på niveau med gældende danske regler i hvilket tilfælde det danske beskyttelsesniveau ikke påvirkes (enkelte af NO_x grænseværdierne, nogle af støvgrænseværdierne samt reguleringen af gasturbiner).

På 2 væsentlige punkter er de gældende danske regler skrappe end ændringsforslaget i hvilket tilfælde direktivforslaget ikke påvirker det danske beskyttelsesniveau, da der er tale om et 130S-direktiv, det vil sige minimumsregler (NO_x-grænseværdierne for fast og flydende brændsel og NO_x-grænseværdierne for anlæg der fyrer med biomasse og kul samtidig).

4. Høring

Danske Elværkers Forening (DEF) anfører, at den foreslåede NO_x-emissionsgrænseværdi for biomasse for anlæg, der udelukkende indfyrrer halm, bør hæves til 400 mg/Nm³ i overensstemmelse med den tilsvarende nationale grænseværdi. Da det ikke er muligt at montere såkaldt SCR-anlæg, fordi katalysatoren deaktiveres, eksisterer der på nuværende tidspunkt ikke tilgængelig, økonomisk overkommelig teknologi, der kan bringe NO_x-emissionen fra rene halmfyrringsanlæg ned til det foreslåede.

Amtsrådsforeningen ønsker bilag IX om metoder til måling af emissioner fastholdt i sin nuværende form for anlæg under 300 MW.

Københavns Kommune, Miljøkontrollen, anfører, at der i direktivforslaget ikke er angivet retningslinier for afrapporteringens frekvens. Der nævnes i artikel 8, 3. afsnit, intet om, hvor mange perioder på maksimalt 10 dage, der må indtræde i løbet af et år, hvor gasfyrede anlæg må overskride emissionsgrænseværdien for SO₂, NO_x og støv ved anvendelse af andet brændsel på grund af pludselig afbrydelse i gasforsyningen. I kolde perioder er der ikke naturgas nok til Københavns Kommunes 2 naturgasfyrede kraftværker, og det ene anlæg må derfor fyre delvist med reservebrændslet, selvom der ikke er afbrydelse i gasforsyningen. Hvorvidt nye anlæg vil overskride grænseværdierne for SO₂, NO_x og støv ved fyring med reservebrændsel er usikkert. Hvis fyrringsanlæg i fremtiden i højere grad baseres på naturgas, som anført af Kommissionen, og der i højere grad skal udbygges med kombineret el- og varmfremstilling, som angivet i direktivets artikel 7, kan der opstå mangelsituationer på naturgas lokalt og måske også regionalt i kolde perioder. Det foreslås derfor at supplere bestemmelsen med "eller på grund af kapacitetsmæssige problemer i gasforsyningen".

Ad punkt 6: Forslag til Rådskonklusioner vedrørende Kommissionens forhandlinger med ikke-europæiske bilfabrikanter

1. Status

Den 20. december 1995 oversendte Kommissionen til Rådet et forslag til en fællesskabsstrategi for nedsættelse af personbilers CO₂-emission. Målet var en gennemsnitligt CO₂-emission fra nye biler på 120 g/km i år 2005. For at nå målet forestillede Kommissionen sig anvendelse af forskellige virkemidler, omfattende en aftale med bilindustrien, anvendelse af fiskale instrumenter og forbrugerinformation. Strategien blev stort set tiltrådt af Rådet i et sæt konklusioner fra 25. juni 1996. En aftale mel-

lem Kommissionen og den europæiske bilindustri (ACEA) blev forhandlet på plads i foråret 1998 og godkendt af Rådet (miljø) den 6. oktober 1998. Rådet opfordrede i samme forbindelse Kommissionen til indlede forhandlinger med de vigtigste bilfabrikanter, som ikke er medlem af ACEA med henblik på indgåelse af tilsvarende aftaler.

Kommissionen indledte forhandlinger med de japanske og koreanske bilfabrikanter (JAMA og KAMA) i efteråret 1998, og gav en status for forhandlingerne på rådsmødet den 21. december 1998. Det fremgik af Kommissionens redegørelse, at man var bekymret over forhandlingsforløbet. På den baggrund vedtog Rådet et sæt konklusioner, hvor man fremhævede, at man lægger vægt på, at der indgås en aftale med JAMA og KAMA svarende til den, der er indgået med ACEA, og hvor man opfordrede Kommissionen til at udarbejde passende foranstaltninger, såfremt det ikke lykkes at nå frem til en tilfredsstillende aftale. Man anmodede i samme forbindelse Kommissionen om at fremlægge en rapport om forhandlingsforløbet på Rådets samling i marts 1999.

Sagen har været forelagte Folketingets Europaudvalg til orientering den 18. december 1998.

2. Formål og indhold

På et møde i Rådets miljøgruppe den 18. februar 1999 meddelte Kommissionen, at man på baggrund af de hidtidige forhandlinger med JAMA og KAMA må vurdere, at det næppe vil være muligt at nå frem til aftaler svarende til den, der er indgået med ACEA. Man lægger derfor op til, at Rådet på marts mødet anmoder Kommissionen om at afslutte forhandlingerne hurtigst muligt og om at udarbejde en rapport til rådsmødet i juni indeholdende forslag til mulige foranstaltninger.

Evt. Ad punkt 7. Forslag til Rådets direktiv om forbrænding af affald

KOM (1998) 558, endl. udg.

1. Status

Kommissionen oversendte den 9. oktober 1998 ovennævnte forslag til medlemsstaterne.

Forslaget er baseret på traktatens art. 130s, stk. 1, og det skal derfor behandles efter samarbejdsproceduren med Parlamentet som angivet i traktatens art. 189c.

Forslaget er en revision af direktiv 89/369 EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg og direktiv 89/429 EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Disse direktiver blev gennemført ved udstedelse af Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 10 af 4. januar 1991 om affaldsforbrændingsanlæg. I dag findes bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 41 af 14. januar 1997, som erstatter den nævnte bekendtgørelse.

Grundnotat er den 26. februar 1999 oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Formandsskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på fremlæggelse af en fremskridtsrapport.

2. Formål og indhold

Forslaget har til formål at regulere anlæg til affaldsforbrænding eller til medforbrænding af affald i forbindelse med cement- og energiproduktion.

Forslaget undtager en række affaldstyper:

- Farligt affald som defineret i direktiv 94/67/EC om forbrænding af farligt affald,
- land- og skovbrugsaffald samt træ med undtagelse af affald, der kan indeholde halogene organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling,
- affald, der er undtaget fra direktiv 75/442/EØF (affaldsdirektivet),
- restprodukter fra afbrænding af affald i offshoreindustrien,
- radioaktivt affald.

Forslaget undtager også anlæg, der brænder mindre end 10 tons/år af andet affald end husholdningsaffald.

Efter forslaget skal medlemsstaterne sørge for, at alle (det vil sige såvel nye som eksisterende) forbrændingsanlæg bliver godkendt. Godkendelsen skal rumme en udtømmende liste over de affaldstyper, der må forbrændes, samt en maksimal kapacitet for anlægget. Videre skal godkendelsen indeholde vilkår om kontrol og måling.

Direktivforslaget indeholder:

- Skærpelse af de eksisterende grænseværdier for emissioner til luften.
- Emissionsgrænser for dioxin og kvælstofilter
- Emissionsgrænser for udledning af spildevand
- Krav om nyttiggørelse af den varme, der opstår ved forbrændingsprocessen
- Krav om størst mulig reduktion og genbrug af affald fra forbrændingen samt deponering i overensstemmelse med national og EU- Lovgivning

Efter forslaget må mængden af total organisk kulstof (TOC) ikke overstige 3% af tørvægten i aske og slagge. Endvidere skal forbrændingstemperaturen være over 850°C. Denne temperatur skal om fornødent opnås med støttebrændere, som skal være monteret på anlægget.

Anlægget skal være automatisk sikret mod indfyring med affald, hvis den fastsatte temperatur ikke kan opnås.

Forslaget rummer hjemmel for medlemsstaterne til at fravige kravet om temperatur og installation af støttebrændere for specificerede affaldstyper eller forbrændingsmetoder, hvis det ikke resulterer i større mængder restprodukter og en forøgelse af TOC- og CO-emissionen end krævet i direktivet.

Direktivforslaget stiller en række krav til måling af luft- og vandemmissioner. Således stiller forslaget krav om målinger af CO, støv, TOC, HCl, HF, SO₂, dioxin og NO_x, samt temperatur, ilt, tryk og indhold af vanddamp i emissionen.

Der er opstillet særskilte grænseværdier for almindelige affaldsforbrændingsanlæg og for medforbrænding af affald i cementovne. Disse værdier er sammenfaldende undtagen for støv og NO_x, hvor der er fastsat højere værdier for cementovne.

Der er ikke i forslaget henvisninger til Fællesskabets affaldsstrategi.

3. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Affaldsforbrændingsanlæg er i dag uanset størrelsen omfattet af pkt. K9 på listen over godkendelsespligtig virksomhed i bekendtgørelse nr. 794 af 9. december 1991 om godkendelse af listevirksomhed som ændret ved bekendtgørelse nr. 848 af 30. september 1994.

Affald, der er omfattet af bekendtgørelse nr. 638 af 3. juli 1997 om biomasseaffald, kan brændes i anlæg, der ikke er godkendt til affaldsforbrænding. Miljøstyrelsen vurderer, at sådant affald heller ikke er omfattet af direktivforslaget.

Da affaldsforbrændingsanlæg som hovedregel er omfattet af IPPC-direktivet¹, skal de også som udgangspunkt gennemgå en IPPC-procedure med de dertil hørende materielle krav til ansøgning, godkendelse m.v. Direktivforslaget om forbrænding af affald indeholder henvisninger til IPPC-direktivet og indeholder i øvrigt i artikel 4 en udbygning af de forhold, der skal tages stilling til ved en godkendelse af et affaldsforbrændingsanlæg. IPPC-proceduren (formelle krav) finder umiddelbart anvendelse på affaldsforbrændingsanlæg, hvorimod emissionsgrænseværdier m.v. (materielle krav) er fastsat i nærværende direktivforslag.

Miljøstyrelsen vurderer, at forslaget ikke vil kræve ændring af dansk lovgivning, men den eksisterende bekendtgørelse skal revideres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Staten

Forslaget har ikke konsekvenser på statsligt niveau.

Kommunerne

Miljøstyrelsen vurderer, at forslaget ikke får væsentlige administrative konsekvenser for amtskommunerne, som i dag er godkendelses- og tilsynsmyndigheder for affaldsforbrændingsanlæg.

¹ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening.

Listen bliver ganske vist længere over de stoffer, der skal fastsættes grænseværdier for i en godkendelse, og der skal også føres tilsyn med de nye stoffer, men i forhold til de øvrige krav, der bliver stillet til udarbejdelsen af miljøgodkendelser og til tilsyn vurderer Miljøstyrelsen, at der er tale om ubetydelige ændringer.

Direktivforslaget som det nu foreligger kan også få betydning for konkurrencesituationen mellem affaldsforbrændingsanlæg på den ene side og medforbrænding på den anden på grund af mildere krav, fordi medforbrænding er billigere for affaldsproducenterne. Dette kan få negativ indflydelse på økonomien i affaldsforbrændingsanlægene, der ofte ejes af kommunerne.

Virksomhederne

Miljøstyrelsen vurderer, at affaldsforbrændingsanlæggene ikke vil have tekniske problemer med at opfylde direktivforslagets krav til såvel eksisterende som nye anlæg. Der vil skulle gennemføres visse ombygninger af eksisterende anlæg, og nye anlæg skal allerede ved projekteringen tage højde for forslaget krav.

For så vidt angår cementovne vurderer Miljøstyrelsen, at det vil være nødvendigt at gennemføre forureningsbegrænsende foranstaltninger for at opnå de foreslåede niveauer, men der vil ikke være tekniske problemer ved at gennemføre foranstaltningerne.

Kommissionen vurderer, at omkostningerne på europæisk niveau ved gennemførelse af direktivet andrager ca. 70 kr. pr. ton affald, og Miljøstyrelsen vurderer, at omkostningerne på dansk niveau ligger i samme størrelsesorden. Da Kommissionen vurderer miljøfordelen i form af mindre sygelighed og mindre skader på økosystemet til ca. 80 kr. pr. ton affald, vil der være en samfundsøkonomisk gevinst ved direktivets gennemførelse.

Beskyttelsesniveau

En gennemførelse af direktivet vil påvirke beskyttelseniveauet positivt i Europa. Luftforurening fra affaldsforbrændingsanlæg er grænseoverskridende, så ensartede regler vil dels betyde et samlet lavere udslip fra europæiske affaldsforbrændingsanlæg, dels være et middel til at begrænse transporten af affald over landegrænserne, da de ensartede krav vil medvirke til at forhindre eksport af affald til områder af EU med mindre restriktive miljøkrav. Endvidere omfatter direktivforslaget flere typer affald og både nye og eksisterende forbrændingsanlæg.

Beskyttelsesniveauet i Danmark vil også blive påvirket positivt, da de nuværende regler er baseret på gældende EU-lovgivning.

4. Høring

Forslaget er sendt i høring med en frist medio marts 1999. Forslaget har ligeledes været forelagt EF-specialudvalget for miljø, hvor parterne blev enige om at vende tilbage med specifikke kommentarer i forbindelse med den almindelige høring.

Punkt 8: EU's bidrag til den Høje Repræsentant for Bosnien-Hercegovina for 1999
(a-punkt)

Udenrigsministeriet
Nordgruppen

Rådet ventes at forlænge Fælles Holdning 95/545/FUSP fra 1995, ifølge hvilken EU's ordinære bidrag til den Høje Repræsentant for Bosnien-Hercegovina finansieres over EU's budget. Beslutningen indebærer, at der overføres 16,2 MEURO fra EU's budget for 1999 til den Høje Repræsentants budget. Det fastsættes, at beløbet skal forvaltes i henhold til de regler og procedurer, der gælder for EU's budget.

Den Høje Repræsentant er ansvarlig for gennemførelsen af de civile dele af Dayton-fredsftalen fra 1995, herunder genopbygning, oprettelse af demokratiske institutioner og muliggørelse af flygtnings tilbagevenden.